

LA FONT-NOVA

CAMPRODON

Periódico semanal—defensor de los intereses de Camprodon y del distrito

REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN Plaza del Dr. Robert, núm. 9

SUSCRIPCIÓN

España. . . . . 1.50 ptas. trimestre

Extranjero. . . . . 2 " " "

Número suelto 10 céntimos

Anuncios y comunicados á precios convencionales.

No se devuelven originales.

AÑO V

19 DE ENERO DE 1908

Núm. 178

PER LA PÀTRIA

Dintre de breus dies comensarà el debat n' el parlament espanyol del projecte d'administració local que tant ocupa la atenció de Catalunya n' els actuals moments y en qual discussió resaltarà segurament el gran avens que implica y que la passió ó la intolerancia de alguns, s' empenya en esvahir baix la falsa perspectiva de imaginaria regressió en las lleys que regulan la marxa política de nostra nació.

May podria esperarse després del treball que las personalitats més eminentes de la Solidaritat Catalana consumiren en reformar, y hasta transformar, el primitiu projecte de ley amollantlo á las aspiracions que de sempre té exposadas al regionalisme catalá, que suscrigueren en memorables ocasions els catalans representants de las més oposadas tendencias polítiques, que desde 'ls ajuntaments, desde la premsa, desde las diputacions ha vingut sollicitantse la representació corporativa com el complement, com un dels medis més eficassos de evitar el falsejament de la voluntat del poble en la elecció dels seus més verídics representants, com un perfeccionament del sufragi universal, tota vegada que la representació corporativa permet el vot á milers y milers de ciutadans que per no tenir la edat que las lleys exigeixen ó per no estar incluits en el cens electoral s' veuen privats de significar la seva voluntat en las lluitas electorals, puga sortir ara, n' els moments més crítics en que la Solidaritat ve á alcançar el seu més gran triomf davant de la Espanya entera, un nucli d' intransigents que sobreposant ignorats temors á n' el verdader interès de la Pàtria, convinguí en rebutjar lo que tothom qui no vagi encegat per las petitesas de migrats partits polítics te de convenir en regoneixer com una gran victòria política y social de Catalunya contra las oligarquias que tot proclamant las llibertats d' un mentit sufragi han vingut presentant el poble espanyol, en majoria lliberal, conservadora ó demócrata, conforme á la voluntat dels de dalt, raras vegadas á la del país.

Y resulta d' un efecte tristíssim, sobre tot á lora de Catalunya, que de dintre de la Solidaritat, que encarna en globo las aspiracions de tots els catalans sense exclusió de tendencias de cap mena, ne surtin veus de protesta contra lo que tothom demaná, veus de defensa contra un sufragi universal que ningú ha atacat, y s' vingui ab acusacions, precisament contra els únics que á Espanya, després d' una lluita desesperada y d' una organició admirada per propis y extranys y aplaudida fins pels més encarnissats enemichs, conseguiren la purificació d' un sufragi enlletat per totas las concupiscencias, portant á la representació nacional els verídics elegits del poble á qual cap li capigué la alta hora de figurar com á gran capítol del regenerador moviment polítich el nostre may prou plorat y anyorat Doctor Robert.

Ha dit un gran polítich catalá, que era molt cómoda la actitud intransigent y amenaçant dels representants de las fraccions polítiques d' oposició; aixó es ben cert, tant que aquesta actitud es la que moltes vegadas ha vingut sostinguent el fals pedestal de molts pretinguts redemptors, que de rendirse á la evidencia y á la rahó, ben aviat haurían perdut las masas engegadas de adeptés; més si la intransigencia por la convicció y per la justicia dignifica y enforteix als individuos y á las colectivitats, en cambi quant es fora de rahó y s' aparta del alt criteri que te d' informar n' els qui tenen la responsabilitat de dirigir la opinió pública, cau n' el més ridícol descrédit causant á la vegada l' esclavissament del munt d' ilusions que 'l poble creyent tingué la candidesa de forjar en la febrosenca lluita per las sevas llibertats y pel seu engrandiment.

La veu de la Pàtria s' es fet sentir ben potent per boca de las més claras intelligencias de sos fills, el crit d' alerta de Catalunya, capdevantera de la regeneració nacional que s' apropa, avisa n' als ciutadans que no s' enfonsin en miserables disputas, n' els moments en que veyem entrarse per la porta gran del estat espanyol el seny y el bon sentit renyits hasta ara ab la direcció de la cosa pública, á

l' hora en que van acorralantse aquellas turbas de gent funesta, que codint pas á pas á la gegantina acció de las masas populars entusiastas y conscients de son poder, de sos debers y de sos drets, senten molt próxima l' hora de deixar lliurer el terror al imperi de las més prehudias llibertats de totas las regions espanyolas.

X.

La carta dels Reys

ALS MEUS GERMANS

La senyora Paula, després d' haver sopat, ha reunit als seus quatre dimonis, (aixís anomena als seus fills, perque son mes entremeliats qu' un esquírol) al seu quarto, y assentantse davant lo seu escriptori, 'ls diu:

—Aveyam noys, ara anirém á fer la carta pel Reys, ab aixó vuy ordre, perque de lo contrari los dich que no vos portin res.

—Bueno mamá, ja farém bondat y estarem quiets (per un rato) diu lo mes grandet que deu tenir ja uns deu anys y es bastant desvergonyit.

—Aixís m' agrada que sigueu bons minyons y vos porteu bé.

Bueno vamos a veure; comenso la carta. Señores Reys Magos de Oriente, Gaspar Melchor y Baltasar. Muy Señores nuestros...

—Jo vuy un timbal.

—Jo un sabre.

—Jo una nina y un mico que cargoli la cua.

—Jo una casulla de capellá y l' Almanach de 'l Cu-cut.

Prou, callen com un dimoutri. No comenseu a tabalarne per que no faig la carta. Vamos, tu Francisquet que vols que 't portin?

—Posi, Señores Reyes, á mi me traerán un *vayolin* con un arquet y una caja de gari baldis y una baldufa y un libro de cuentos con sants de colórs.

—Bueno. Ara tu, Ramonet.

—A mi me portarán un acordayon con cinco renglas de notes y que haga mucho mal de cap para despertar por las mañanas á la